

Ἀγορμάρης. Ὁ δύστροπος ἄνθρωπος. « Ἀεὶ δὲ καὶ ἀφορμάρης ».

Ἀγορμητός (τρ. προσ.) Σημ. τὸ ἐρεθίζω, φλογίζω. « Ἀγορμητέ τὸ πόνεμα », τουτ. ἔλαβεν ἐρεθισμὸν, ἢ ἐξωγκώθη.

Ἀφοῦρα (ἡ) τὸ ἐξόγκωμα. « Κάνει ἀφοῦρα », φουσκώνει, ἐξογκούται.

Ἀφοῦσα (ἡ) καὶ ἀφοῦσαις (πληθυντικῶς) Στενοχωρία, κοινῶς λαχάνισμα. « ἔχει ἀφοῦσαις ». Λέγεται ἐπὶ ἀνθρώπου πυρέσσοντος, ἢ ἀσθμαίνοντος ἐκ τοῦ ὑπερβολικοῦ καύσωνος.

Ἀφράτας. Εὐθρυπτος. « Λεμόνια ἀφράτα ». « Ἀμύγδαλα ἀφράτα ».

Ἀφρονόλαλος, ὁ ἐμβρόντητος. « Ἐπεσε ἀφρονόλαλος ». « ἔμεινε ἀφρονόλαλος ».

Ἀχαρος, ἀχαρη, ἀχαρο. Ἄνευ χαρᾶς. Τάλας, δυστυχίης.

Ἀχαμνός. Ἀπαλός, μαλακός (που). Ἐξ οὗ καὶ ἀχαμνοσύνη ἢ διάρροια, ἢ εὐκοιλιότης. Ἀχαμνά (ἐπίρ.) εἰς χείρονα κατάστασιν.

Ἀχεραπία (ἡ) καὶ ἀχεράδα. Καλεῖται ἡ δεσμὴ τῶν θερισθέντων σταχυῶν, ἢ ἡ ἀχυροδέσμη.

Ἀχιναῖος. Λέγεται ὁ ἐχῖνος, ὁ παρ' ἄλλοις ἀχιναῖος.

Ἀχλάδα (ἡ) Καλεῖται ἡ ἄγριαπιθέα παρ' ἄλλοις ἀγγορισιᾶ, ὁ δὲ καρπὸς λέγεται ἀχλάδι. Τὸ ἀγριαπίθον, ἢ ἀγγορίτσι.

Ἀχλαδόκαμπος δὲ, ὁ ἐξ ἀχλάδων κατάφυτος κάμπος.

Ἀχλαδοκεντία καὶ ἀχλαδοκενταῖς. Λέγονται αἱ ἀραιῶς καὶ ἀήλιως ἐρραμμένα βελονοκενταῖς ὑφάσματα, ἢ ραψίματα τινός.

Ἀχνα καὶ Ἀχναία (ἡ ἄχνη, ἢ ἡ πνοή τοῦ στόματος.) Ἐξ οὗ καὶ ἡ φράσις « Δὲν ἔβγαλε ἀχνα », δηλ. δὲν ὠμίλησε ποσῶς (μεταφ.)

Ἀχνάρι καὶ χνάρι. Τὸ ἰχνάριον (la semelle du soulier). « ἔκοψε ἀχνάρι » (ἢ μέτρα) διὰ ὑποδήματα, ἢ, διὰ φόρεμα, » κτλ. Ἀλλαχού, Τυπάρι. (modèle.)

Ἀχνός (ὁ) ἡ ἄχνη τῶν ἀρχ. — Καλεῖται ἡ λεπτοτάτη κόνις τοῦ κοσκινισμένου ἀλεύρου (Pleur de farine.) Λέγεται καὶ ἄχνα ἢ ἀχνός, ὁ ἀτμός τοῦ ζέοντος ὕδατος. Ἐξ οὗ καὶ ἀχνίζω ἢ ἀχνίζομαι, καὶ ἀχνισμα (fomentation.)

Ἀψινθέα (εἶδ. βοτ. ἰατρ.) ἡ ἀψινθέα, ἢ τὸ ἀψινθιον.

Ἀψύθυμος, ἀντὶ τοῦ ἀψύθυμος, ὁ ὀξύθυμος. Καὶ ἀψύς λέγεται ὁ δριμύς. « Τὸ ξύδι εἶναι ἀψύ, τετράψυ, » τουτ. δριμύτατον.

(Ἀκολουθεῖ.)

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ.

— 000 —

Ἐλλόγιμος Κύριε.

Ἐλθὼν πρό τινος εἰς Ἑλλάδα χάριν ἐμπορικῶν

ὑποθέσεων, περιήλθον διάφορα μέρη τῆς τε Πελοποννήσου καὶ τῆς Στερεᾶς, καθὼς καὶ τὰς κλεινάς Ἀθήνας.

Ἐπειδὴ δὲ καὶ τοὶ ζητήσας νὰ ἰδῶ ὑμᾶς δὲν τὸ κατώρθωσα, λαμβάνω τὸ θάρρος νὰ σᾶς στείλω ἐγκλειστικῶς ἐπιγραφάς τινας τὰς ὁποίας ἀντέγραψα εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος καὶ τίνα μὲν ἀξίαν ἔχουσιν ἀγνοῶ, νομίζω ὅμως ὅτι εἶναι ἀνέκδοτοι.

Τὰς ὑπὸ στοιχ. Α καὶ Β εὑρον εἰς Γύθειον εἰς δύο χωριστὰς πλάκας ἐκτισμένας, εἰς τὴν νότιον πλευρᾶν τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, ἔχουσι δὲ οὕτω κατ' ἐμέ' ἢ ὑπὸ στοιχ. Α. « Ἡ πόλις ἡ Γυθεατῶν Πεδοκαίαν Μαρούλαιναν τὴν ἀξιολογιωτάτην καὶ εὐεργέτην ἀδελφὴν Ἀμινιδίου Δημοκράτους τοῦ εὐεργέτου. » Ἡ χρονολογία—ἀπὸ Διοσκύρων χρονολ. Ἀφρακλέους ἐπὶ Ἐβέρων, ἔχει σημεῖον τελείας, ἀλλὰ τελειώνει αὐτοῦ; Ξεναρχίδα τοῦ Δαμίππου ΗΙΟΓ (υἱοῦ) Καλλιστράτου, Λέοντα τοῦ Λυσικράτους, Τυσιμόντου Ἀπολλοράνου τοῦ Ἀπόλλωνος, ταμειῶντος Σεπτουμίου Πρωτογένους προῖκα. Τῆς δὲ ὑπὸ στοιχ. Β. ἡ ἀρχὴ ἐλλείπει, διότι φαίνεται μία γραμμὴ μὲ γράμματα ἡμικομμένα ὑπὲρ ἐκείνην ἀφ' ἧς ἤρχισα τὴν ἀντιγραφὴν Ἀναγινώσκεται δὲ ὑπ' ἐμοῦ οὕτω

« Τὸν δᾶμον ὅπως ἐπισκευάσωσιν ἐκ τῶν ἰδίων βίων τὸ ἱερὸν τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ ποτὶ τὴν ἀγορὰν ἐκ παλαιῶν ὄντος κα

καὶ ἐπισκευάσωσιν δαπάναν καὶ ἐξοδὸν μεγάλην ποιούμενοι ἐκ τῶν ἰδίων βίων ἐνεκα τοῦ καὶ τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς τηρεῖν δίκαια καὶ τὴν ἰδίαν πατριδα ἐρ' ὅσον ἐν δυνατῷ συναύξειν δίκαιον δὲ ἐστὶν καὶ τὸν ἀμετερον δᾶμον τὴν τῶν προγεγραμμένων ἀνδρῶν προαίρεσιν συναύξειν χάριτι τὴν προθυμίαν αὐτῶν ἀμειβομένοις αὐτῇ ἐστὶ κεχαρισμένα καὶ τοῖς διδοῦσι καὶ τοῖς λαμβάνουσι. Ἐν πολλοῖς δὲ καὶ ἑτέροις καιροῖς καὶ μέρεσι τοῦ βίου ἑαυτοῦς ἐπιδέδωκην εἰς τὸ παντὶ τρόπῳ τὴν τε πόλιν καὶ τοὺς πολίτας εὐεργετῆν οὐθένα καιρὸν ὑπερτιθέμενοι πρὸς τὸ διὰ παντός ἀγαθοῦ παραίτιος γενέσθαι τοῖς ἅπασιν δι' ἃ ἔδοξε τῷ δήμῳ ἐν ταῖς μεγάλαις ἀπελλαῖς εἶναι τὸ ἱερὸν τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος Φιλήμονος τοῦ Θεοξένου καὶ Θεοξένου τοῦ Φιλήμονος τῶν πολιτῶν ἀμῶν καὶ εἶναι αὐτοῦς ἱερεῖς τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ ἐγγόνους αὐτῶν αἰεὶ διὰ βίου καὶ εἶναι παραδόσιμον τὸ προγεγραμμένον ἱερὸν τοῖς ἐγγόνοις αὐτῶν αἰεὶ διὰ βίου καὶ εἶναι αὐτοῖς τὰ τίμια καὶ φιλόνηρα πάντα ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις ἱερεῦσιν τῶν κατὰ γένος ὑπάρχει, καὶ ἔχειν αὐτοῦς τὴν ἐξουσίαν τοῦ τε ἱεροῦ καὶ τοῦ θεοῦ καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ πάντων προστασίαν ποιουμένων καὶ ἐπιμέλειαν καθὼς ἂν αὐτοὶ προαιρῶνται, οἱ δὲ ἔφοροι οἱ ἐπὶ Κλεάνορος ταύτου τοῦ νόμου ἀντίγραφον εἰς τὴν . . . λίθινον γράψαντες ἀναθέτωσαν εἰς τὸ ἱερὸν τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος Ἀ δὲ δαπάναν ἐκ τὰς πόλεως ἔστω.

Τὰ ὑπὸ σημ. Γ. Δ. καὶ Ε. ἀντέγραψα εἰς Σπάρτην.

τὰ » Ζ, Η, καὶ Θ εἰς Δελφοῦς. (εἰς τὸ Καστρί.)

Ἵγιαίνοιτε

ὄλωσ ὑμέτερος.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΩΣ ΦΟΝΤΙΕΡΟΣ.

Στοιχ. Α.

Η ΠΟΛΙΣ Η ΓΥΘΕΑΤΩΝ
 ΗΕΔΟΥ ΚΑΙ ΑΝΝΙΑΡΥΔΑΙ
 ΝΑΝ ΤΗΝ ΔΕΙΟΔΟΓΩΤΑΤΗΝ
 ΚΑΙ ΕΥΕΡΓΕΤΙΝ = ΑΔΕΛΦΗΝ
 ΑΝΗΝΔΑΙΟΥ ΔΑΜΟΚΡΑΤΟΥΣ
 ΤΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ < ΔΘ < ΑΠΟ
 ΔΙΟΣΚΟΥΡΩΝ < ΜΑ < ΑΦΗΡΑ
 ΚΛΕΟΥΣ < ΕΠΙ ΕΦΟΡΩΝ <
 ΞΕΝΑΡΧΙΑΔΑ ΤΟΥ ΔΑΜΗΠΟΥ <
 ΠΟΥ ΚΑΔΔΙΣΤΡΑΤΟΥ < ΛΕΟΝΤΑ
 ΤΟΥ ΔΙΣΚΡΑΤΟΥΣ < ΙΩΣΙΜΘΟΥΣ
 ΑΠΟΔΟΦΑΝΟΥΣ ΤΟΥ ΑΠΘΩΝΟ
 ΤΑΜΕΥΟΝΤΟΣ ΣΕΠΤΟΥ ΜΜΙΟΥ
 ... ΩΤΟ ΓΕΝΟΥΣ ΠΡΟΙΚΑ <

ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ ΕΙΣ ΤΑ ΑΝΔΙΘΙΝΑΝ ΓΡΑ
 ΨΑΝΤΕΣ ΑΝΑΘΕΤΩΣΑΝ ΕΙΣ ΤΟ ΙΕΡΟΝ ΤΟ ΤΟΥ Α
 ΠΟΔΩΝΟΣ ΑΔΕΛΑΠΑΝΑΕΚΤΑΣ ΠΟΔΕΩΣ ΕΣΤΩ

Στοιχ. Β.

ΟΝΔΑΜΟΝΟ ΠΩΣ ΒΗΣΚΕΥΑΣΩΣΙΝ
 ΝΙΔΙΩΝΒΙΩΝΤΟ ΙΕΡΟΝ ΤΟ ΤΟΥ ΑΠΟΔΑ
 ΣΤΟΥ ΠΟΤΙΤΑΙΔΓΟΡΑΙΟ ΔΙΗΝΕΚΠΑΛΛΙΩΝ
 ΟΝΩΝΚΑΤΗΡΕΙΜΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΠΙΣΚΕΥΑΣΩ
 ΙΝΔΑΠΑΝΑΝ ΚΑΙ ΕΞΟΔΟΝ ΜΕΓΑΛΑΝ ΠΟΙΟΥ
 ΕΝΟΙΚΤΩΝΙΔΙΩΝ ΒΙΩΝ ΕΝΕΚΑ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΑ
 ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΘΕΟΥΣ ΤΗΡΕΙΝ ΔΙΚΑΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ
 ΙΔΙΑΝ
 ΠΑΤΡΙΔΑ ΕΦΟΣΟΝ ΕΝΑΥΝΑΤΩΣΥΝΑΥΣΕΙΝΑΙ
 ΚΑΙ ΟΝΔΕΞΤΙΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΜΕΤΕΡΟΝ ΔΑΜΟΝΤΑ
 ΝΤΩΝ ΠΡΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΩΝ ΑΝΔΡΩΝ ΠΡΟΑΙΡΕ
 ΣΙΝ ΣΥΝΑΥΣΕΙΝ ΧΑΡΙΗ ΤΑΝ ΠΡΟΘΥΜΙΑΝ ΑΥΤΩΝ
 ΑΜΕΙΒΟΜΕΝΟΥΣ ΑΤΙΣΕΣΤΑΙ ΚΕΧΑΡΙΣΜΕΝΑ
 ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΔΙΔΟΥΣΙ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΔΑΜΒΑΝΟΥΣΙ ΕΝ
 ΠΟΛΛΟΙΣ ΔΕ ΚΑΙ ΕΤΕΡΟΙΣ ΚΑΙΡΟΙΣ ΚΑΙ ΜΗΡΕΣ
 ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΕΑΥΤΟΥΣ ΕΠΙΔΕΔΩΚΑΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΝ
 ΤΙ ΤΡΟΠΩΤΑΝ ΤΕΠΟΝΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΑΣ ΕΥ
 ΕΡΓΕΤΕΙΝΟΥΘΕΝΑ ΚΑΙΡΟΝ ΥΠΕΡΤΙΘΕΜΕΝΟΙ ΠΡ
 ΟΣ ΤΟ ΔΙΑΠΑΝΤΟΣ ΑΓΑΘΟΥ ΠΑΡΑΙΤΙΟΙ ΓΕΝΕ
 ΣΘΑΙ
 ΤΟΙΣ ΑΠΑΣΙΝ ΔΙΑ ΕΔΟΞΕ ΤΩ ΔΑΜΩ ΕΝΤΑΙΣ
 ΜΕΓΑΛΑΙΣ ΑΠΕΔΑΛΙΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΙΕΡΟΝ ΤΟ ΤΟΥ Α
 ΠΟΔΩΝΟΣ ΦΙΑΗΜΟΝΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟ ΞΕΝΟΥ ΚΑΙ
 ΘΕΟΞΕ
 ΝΟΥ ΤΟΥ ΦΙΑΗΜΟΝΟΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΔΜΩΝ
 ΚΑΙ ΕΙ
 ΝΑΙ ΑΥΤΟΥΣ ΙΕΡΕΙΣ ΤΟΥ ΑΠΟΔΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΓΓ
 ΓΟΝΟ
 ΙΣ ΑΥΤΩΝ ΔΕΙΔΙΑΒΙΟΥ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΙ
 ΜΟΝΙ
 ΠΡΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΝ ΙΕΡΟΝ ΤΟΙΣ ΕΓΓΩΝΟΙΣ ΑΥ
 ΤΩΝ
 ΔΕΙΔΙΑ ΒΙΟΥ ΚΑΙ ΣΙΝΑΙ ΑΥΤΟΙΣ ΤΑ ΤΙΜΙΑ ΚΑΙ
 ΦΙΑΔΝ

ΘΡΩΠΑΠΑΝΤΑΘΣΑ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΑΛΛΟΙΣ ΙΕΡΕΥ
 ΣΙΝ ΤΟΝ
 ΚΑΤΑ ΓΕΝΟΣ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΙ ΕΧΕΙΝ ΑΥΤΟΥΣ
 ΤΑΝΕ
 ΖΟΥΣΙΑΝ ΤΟΥ ΤΕ ΙΕΡΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΙ
 ΤΩΝΑ
 ΠΟΤΟΥ ΙΕΤΟΥ ΨΑΝΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΑΣΙΑΝ ΠΟΙΟΥΜΕ
 ΝΟΥΣ ΚΑΙ ΕΠΗΜΕΛΕΙΑΝ ΚΑΘΩΣ ΑΝΑΤΤΟΙ ΠΡΟΑΙ
 ΡΩΝΤΑΙ ΟΙ ΔΕ ΕΦΟΡΟΙ ΟΙ ΕΠΙ ΚΛΕΑΝΟΡΟΣ ΤΟΥ
 ΤΟΥ

Στοιχ. Γ.

ΓΙΠΠΟΝ
 ΓΙΠΠΟΥ
 ΕΛΛΑ
 ΕΥΟΜΕ
 ΛΩΣΚΑ
 ΣΥΑΡΧΟΙΝ
 ΔΟΥΥΧΩΣ Η
 ΔΕΞΑΜΕΝΟ
 ΝΑΛΩΜΑΣΕΚ
 ΝΑΣΙΚΡΑΤΟ
 ΡΕΟΣ ΤΟΝ ΣΕΒ

Στοιχ. Δ.

Η ΠΟΛΙΣ
 ΣΕΚ ΠΟΜΕΒΙΚΤΑΝ
 ΤΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ
 ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΑΓΑ <
 ΘΟΝ ΚΑΙ ΕΥΣΕΒΗΠ
 ΠΑΡΧΗΝ ΚΑΙ ΑΓΩΝΟ
 ΘΕΤΗΝ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕ
 ΡΑΣ ΟΛΥΜΠΙΑΔΟΣ ΚΑΙ
 ΤΑΛΛΑ ΠΑΝΤΑ ΚΑΔ <
 ΠΟΔΕΙΤΕΥΣΑΜΕΝ
 ΠΡΟΣΔΕΞΑΜΕΝΟΝ
 ΤΟ ΑΝΑΛΩΜΑΤΟ
 ΣΥΝΑΡΧΩΝΑ . . .

Υ Β <

Στοιχ. Ε.

ΧΡΗΣΤΕ
 ΧΑΙΡΕ
 ΒΙΩΣΑΣ ΕΤΗ
 Π

Στοιχ. Ζ.

ΧΡΗΣΤΟΣ <
 ΠΡΩΤΟΥ ΘΕΣΣΑ
 ΛΟΣ ΔΑΡΕΙΣΑΙΟΥΣ
 ΜΕΛΑΣΓΙΩΤΗΣ
 ΕΤΩΝ ΙΗ
 ΗΡΩΣ

Στοιχ. Η.

ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΤΩΝ ΑΜΦΙΚΤΥΟΝΩΝ ΕΚΤΩΝ ΤΟΥ
ΘΒΟΥ ΧΡΗΜΑΤΩΝ ΥΠΟ ΤΗΝ ΦΛΑΟΤΙΟΥΣΩ
ΚΛΑΡΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΙΑΝ ΤΗΝ ΒΥΒΛΙΟΘΗΚΗΝ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΕΝ

Στοιχ. Θ.

ΔΕΛΦΟΙ ΕΔΩΚΑΝΝΙΚΟΑΗΜΩΝΙΚΑΡΧΙΑΟΥ
ΜΕΣΣΑΝΩ ΑΥΤΩΙ ΚΑΙ ΕΚΓΟΝΟΙΣ
ΠΡΟΞΕΝΙΑΝ ΠΡΟΜΑΝΤΕΙΑΝ ΠΡΟΞΑΡΙΑΝ
ΠΡΟΔΙΚΙΑΝ ΔΟΥΔΙΑΝΑΤΕΛΕΙΑΝ ΠΑΝΤΩΝ
ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΜΑΓΑΚΑΕΟΥΣ ΒΟΥΛΕΥΟΝΤΩΝ
ΚΡΑΤΙΑ ΑΡΙΣΤΟΜΑΧΟΥ ΑΡΧΙΑΔΑ

Ο ΣΑΛΠΗΚΤΗΣ Η ΨΟΦΙΑΣ.

(Agami, oiseau trompette (Psophia crepitans.)

—οοο—

Τὸ πτηνὸν τοῦτο τὸ ὑπὸ Κυβιέρου καταταχθέν εἰς τὴν τάξιν τῶν γερανῶν καὶ τὴν κλάσιν τῶν μακροτάρων, δὲν ἔχει ἀκριβῶς ὅλους τοὺς τῆς κλάσεως ταύτης χαρακτήρας, καθὼς δὲν ἔχει οὔτε ὅλους τοὺς τῆς κλάσεως τῶν ἀλεκτρονοειδῶν, εἰς ἣν κατέταξαν αὐτὸ ἄλλοι φυσιογράφοι, ἀλλὰ μᾶλλον παριστᾷ ἀνώμαλόν τι μίγμα χαρακτήρων μὴ ἰδιόζον εἰς μηδεμίαν τακτικὴν κλάσιν· τούτου ἕνεκα ἀποτελεῖ εἰδικὴν, μέσην ἵνα οὕτως εἶπω, ἢ μεταβάσεως (de transition) κλάσιν. Τὸ ῥάμφος, αἱ πτέρυγες καὶ ἡ οὐρά αὐτοῦ ὁμοιάζουσι πρὸς τὰ τῶν ἀλεκτρονοειδῶν, αἱ δὲ πόδες πρὸς τοὺς τῶν μακροτάρων, ὥστε οὐδ' εἰς τὴν μίαν οὐδ' εἰς τὴν ἄλλην τῶν κλάσεων τούτων δύναται κατ' ἀκρίβειαν νὰ καταταχθῆ ἔχει δὲ ῥάμφος χρώματος ὑποπρασίνου, ὀφθαλμοὺς ξανθομελίανους καὶ περικυκλωμένους ὑπὸ σκρώματός τινος ὑπερύθρου. Βραχέες καὶ βοστρυχοειδῆ πτερὰ καλύπτουσι τὴν κεφαλὴν καὶ τὰ δύο σχεδὸν τρίτα τοῦ ἄνω μέρους τοῦ λαίμου αὐτοῦ, ἐνῶ τὸ ὑπόλοιπον καλύπτεται ὑπὸ μακρῶν καὶ εὐθέων πτερῶν χρώματος ἰώδους καὶ τείνοντος πρὸς τὸ μέλαν. Τὸ ἄνω μέρος τοῦ στήθους καλύπτεται ὑπὸ ὠραίων λίαν στιλπνῶν καὶ πολυχρόμιων πτερῶν, ἐνῶ τὸ κάτω εἶναι πάντῃ μελανόν, ὡς μελανόν εἶναι καὶ τὸ ἄνω μέρος τῆς ῥάχεως· τὸ δὲ ἐν τῷ μέσῳ τῆς ῥάχεως εἶναι πυρρῶν, καὶ τὸ κάτω τεφρόχρουν. Ἡ οὐρά οὖσα μικρὰ καὶ μηδὲν εἰς ἑξέχουσα τῶν πτερύγων, εἶναι ὡς αὐταὶ αἱ πτέρυγες χρώματος μελανοῦ· ἔχει πόδας ὑποπρασίνους, ῥωμαλέους καὶ φέροντας ὄνυχας βραχεῖς καὶ ὀξεῖς. Ἀπαντᾷται ἐν Γαλιάνῃ καὶ ἰδίως ἐν Καυένῃ, ὅπου ἕνεκα τῆς βραγχώδους καὶ τραχεῖας αὐτοῦ φωνῆς ἐπεκλήθη σαλπικτής. Καθὼς δὲ μεταξὺ τῶν τετραπόδιων ὁ κύων, οὕτω καὶ μεταξὺ τῶν πτηνῶν ὀψοφίας εἶναι τὸ ὀξυνοῦστερον καὶ πρὸς τὸν ἄνθρωπον πλέον ἀφωσιωμένον ζῶον· καθότι οὐ μόνον εὐκόλως ἐξη-

μεροῦται, ἀλλὰ καὶ ὡς οἱ κύων ἀφωσιῶνται μετὰ σταθερότητος πρὸς τὸν περιποιοῦμενον αὐτόν. Ἐπομένως τὸν συνοδεῖει παρακαλυθὼν αὐτόν ἢ προηγούμενος, καὶ ἐκφράζει διὰ διαφόρων κινήματων τὴν πρὸς αὐτὸ πίστιν καὶ ἀφοσίωσίν του. ἐνῶ ἀπεναντίας καταδιώκει καὶ τύπτει διὰ τοῦ ῥίμφου τοὺς ὅπωςδῆποτε βλαψαντας αὐτόν. Εὐαίσθητος εἰς τὰς περιποιήσεις ἐκφράζει διὰ διαφόρων κινήματων ἣν αἰσθάνεται εὐχαρίστησιν, καὶ κύπτει τὴν κεφαλὴν καὶ τὸν λαμόν ἵνα ζύσωσιν αὐτόν. Ἄμα ὡς ἐτοιμάσῃ τὴν τράπεζαν παρουσιάζεται αὐτόκλητος, καὶ ἀποβάλλει τοὺς κύνας καὶ τὰς γαλᾶς, οἵτινες οὐδὲν ὀλίως τολμῶσιν ἀντισταθῶσι. Μανθάνει ἄνευ δυσκολίας διαφόρους ὡς ὁ κύων ὑπερσίας καὶ παιδιάς· ἐπομένως μεταχειρίζονται αὐτόν πολλάκις ἐν Καυένῃ ἵνα ἐπιτηρῆ τὰς ἐξ Ἰνδιάνων (κοῦρκων), χηνῶν, καὶ ἄλλων πτηνῶν ἀγέλας, καθὼς καὶ τὰς ἐν ταῖς ἐπαύλεσιν ὄρνιθας, ὅπερ ἐκπληροῖ μετὰ μεγίστης ἀκριβείας, μάλιστα ἀφοῦ πρὸς τὸ ἐμπέρας ὀδηγήσῃ τὰ εἰς αὐτόν ἐμπιστευθέντα πτηνὰ εἰς τὸ προσδιωρισμένον μέρος. Ἀναπαύεται δὲ ἐπὶ τοῦ δωματος ἢ ἐπὶ παρακειμένου τινος δένδρου, ἵνα καὶ κατὰ τὰς ὥρας τῆς νυκτός ἐγγρηγορῆ ἐπ' αὐτῶν.

I. ΔΕ-ΚΙΓΑΛΛΑΣ.

ΓΙΑΝΤΣΟΣ ΑΥΔΟΥΚ.

—οοο—

Ἀναμνήσεις περιηγήσεως ἐν Τουρκίᾳ.

Περὶ τὸ τέλος τοῦ θέρους τοῦ 1854 ἔτους, ἐνῶ οἱ συμμαχικοὶ στρατοὶ τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας, εἰσταλέντες εἰς βοήθειαν τῆς Τουρκίας, ἀνήμενον μεταξὺ Βάρνης καὶ Σούμλας τὴν προσταγὴν ἵνα ἐκστρατεύωσιν, ἡμεῖς διήλθομεν τὰς παρὰ τὸν Δούναβιν ὁδοὺς, ὅπως παρατηρήσωμεν χάριν τῶν κινήσεων τῶν στρατευμάτων τὴν ἀπὸ Ρουτσουκίου μέχρι Σιλιστρίας χώραν. Συνέκειτο δὲ ἡ συνοδία ἡμῶν ἐκ δύο ἀνωτέρων ἐπιτελῶν ἀξιωματικῶν, ἐκ τοῦ συγγραφέως τῆς παρούσης διηγήσεως, ἐκπληροῦντος χρέη διερμηνείας, ἐκ δύο καθάσιδων χρησιμευόντων ἀντὶ ὀδηγῶν, καὶ ἐκ τριῶν ἢ τεσσάρων στρατιωτῶν, ἐπιτηρούντων τὰ σκεύη καὶ ὑπηρετούντων ἡμᾶς. Εἶχομεν δὲ καὶ δέκα Τούρκους φρουροὺς ἐξ Ἀνατολῆς, διοικουμένους ἀπὸ τσαούσηγ, τοὺς ὁποίους ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς ὁ Ἰσμαήλ πασας ὅτε διήλθομεν διὰ Σούμλας, διὰ νὰ μᾶς ὑπερασπισθῶσι χρείας τυχούσης κατὰ τῶν περὶ Δοβρούζαν Κοζάκων.

Ὁ συνταγματάρχης Δ . . . ἦτο ἀναντιρρήτως καταλληλότερος πάντων τῶν ἄλλων ἀξιωματικῶν διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἐντολὴν ταύτην· διότι κατοικῶν πρὸ τινῶν ἐτῶν εἰς Τουρκίαν, ὅπου εἶχε σταλῆ ὡς προγυμναστής τῶν στρατευμάτων τοῦ Σουλτάνου, ἐγίνωσκε κατὰ βάθος τὴν πολιτικὴν κατάστασιν τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους, ἐξοικειώθη μὲ τὰ ἥθη τῶν Τούρ-